

Camins de Riudoms

La Xeni Ecosostenible

En una edició tan especial com aquesta de *Lo Floc* verd una Xènnial (entre la generació X i la Millennial) com jo no m'he pogut estar de destacar com de tradicionals trobo que són els camins de Riudoms. M'encanta voltar pel terme i és que estic realment enamorada del nostre estimat poble. Igual que tants altres riudomencs empedreïts, l'amor i orgull que sentim per Gaudí sens dubte el compartim amb la resta de patrimoni del poble, concretament els camins.

Resulta un plaer passejar pels camins i caminets del municipi igual que quan era xiqueta i és un gust constatar que amb els anys han canviat menys que el color polític del nostre ajuntament. Quan era petita, cap als anys vuitanta, hi podíem trobar senderons estrets i pedregosos que es convertien en una autèntica gimcana plena de reptes i sorpreses després de qualsevol pluja de més de deu minuts! Enfangats fins a les celles, acabàvem! Els camins més amples es compartien amb cotxes i motos que passaven a tot drap, fet que afegia una mica d'emoció al trajecte. I no oblidem les bones passejades per la riera! Res a envejar a una autèntica experiència del FarWest on, per poc que ens hi estem, tindrem la sort que algun cotxe, furgoneta o tractor (l'opció més rural) ens cobreixi amb un tel blanc ideal per a pells greixoses o suades. Quin estalvi en sabons exfoliants! Tot plegat, pura autenticitat!

No podem pas comparar aquesta pàtina tradicional amb la d'altres contrades veïnes, per on també m'agrada rondar i així valorar millor el nostre tarannà. En alguns pobles de la comarca han ampliat camins i han arreglat marges perquè la gent hi passegi sense emoció. Quin avorriment! Alguns fins i tot els han omplert de cartells on s'hi explica fauna i flora local. Quin malbaratament! Com si no sabéssim distingir

entre una ravenissa i un enciam de senyor! Si n'hi ha, de gent ignorant pel món! I també m'adono que al llarg dels senders hi han posat baranes de fusta per protegir espais reservats. Com si aquí calgués preservar res! Als pagesos, altruistes com ningú, els encanta compartir les seves olives, mandarines i avellanes amb els transeünts!

Quins records aquests immutables camins riudomencs! Ep, que no sóc l'única que valora aquesta experiència. Últimament em creuo amb un bon tou de *runners* (corredors) i de gent embadocada per la vasta verdor que hi regna. I la Casa de la Vila també els deu considerar d'interès local perquè hi ha plantat *lletres* (bonica paraula) indicant-los com a rutes de la salut!

«Com si aquí calgués preservar res! Als pagesos, altruistes com ningú, els encanta compartir les seves olives, mandarines i avellanes amb els transeünts!»

Si és que som un poble modern i saludable! Ho som tant que d'aquí a quatre dies segur que algun grup ecologista organitzarà un *plogging*! Pels que no ho sapigueu, *plogging* és un anglicisme que, fent un joc de paraules, indica la pràctica de recollir brossa mentre es fa exercici a l'aire lliure, normalment *running*. Perquè la tradició de llençar les deixalles pels camins i espais oberts del terme sembla que tampoc ha canviat gaire des dels anys setanta. Però com que som un poble actiu i modern, segur que ben aviat ho arreglarem! »